

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

§. 1. Quantum conferat ad virtutem Humilitatis acquirendam amare,
sectari, vel saltem patienter ferre contemptum sui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](#)

nobis sumus mera privatio omnis boni.

§. I.

Quantum conferat ad virtutem Humilitatis acquirendam amare, sectari, vel saltem patienter ferre contemptum sui.

3.
Amor
contem-
pus via
ad humili-
tatem.

Ita senserunt omnes in hujus virtutis palæstra exercitati, quorum omnium una eademque vox est, duas sorores esse Humiliationem, & Humilitatem; & hanc in aliquo loco sedem non figere; nisi foror præcesserit, & locum præpararit, aut saltem ubi comiter non fuerit admissa.

Vidit hoc Zacharias Monachus Abbatis Moysis discipulus, super quem Spiritum sanctum gratiarum suarum imbræ copiose effundere Magister ejus videbat: qui interrogatus de via compendiosa acquirendi humilitatem, & cum illa reliquarum virtutum chorum; cucullum suum humi abiciens, pedibusque proterens, dixit; Religolum ad illarum virtutum consummationem nunquam perventurum, nisi eodem modo fuerit conculcatus, ac respectui habitus.

Alter è solitariis illis senibus in virtutum stadio viris palmaribus,

interroganti, qua via brevi ad perfectionis culmen evaderet; suavit ut Senem aliquem severum, austernumque quereret, atque in ejus se traderet disciplinam, à quo quotidie duriter tractaretur, & sub quo reprehensiones & increpationes continuas biberet, ut mel & lac. Cujus sententiae subscripsicerat ille alter, qui inter injurias, & contemptus exultabat; dicens: Hi sunt qui nobis proficiendi materiam suppeditant; illi enim qui nos laudant, nobis non parum impedimenti, & damni adferunt.

Anub cum septem sociis iter instituēs hi, cùm noctu ad fanum idolorum venissent, ibi quieverunt; ipse verò statuam lapideam manu & voce flagellans, & ab illa postmodum injuriæ veniam petens, interrogatus à sociis, quid sibi vellent ista; respondit statuæ similes esse oportere ad opprobria, contemptusque tolerandos, si simul habitare & pacificè, & fructuosè virtutibus comparandis studere proponerent. Fuit hic communis illorum sensus & apud omnes magni nominis, sanctimoniacaque viros pro virtutum omnium fundamento est habitu, ut si abesset, cætera parum firma existimarent. Hinc cùm aliquis ex fratribus magno illi Abbatii Sisoi diceret: Cum examino meipsum, video Dei præsentiam

me-

Denuo
gratias
Grad. 12

2.
Merito
quia null
haberit.

memoriae meae adhaerentem: Non est, inquit, magnum hoc, ut mens tua cum Deo sit, magnum est autem, si teipsum infra omnem creaturam videoas.

Sed & S. Thomas ille oculatus virtutum arbiter, dicere solitus est, hominem, qui contemptum ferre non possit, etiam si miracula faciat, non esse pro sancto, aut magna viri viro habendum.

4.
Et certum
sanctitatis
argumentum,

Habebatur vir solitarius inter Eremicos non vulgariter sanctus; Episcopus loci ut virtutem ejus exploraret, misit aliquem ad id prudentiam & rerum celestium cognitione probè instructum; hic tumultuariè, & militari quodammodo ausu solitarij cellam ingressus, jubet ocreas sibi extrahat qui despici & probro affici se arbitratus severo vultu interrogavit, an nosset quis esset. O nō es sanctus, ut aliqui putant, ait rum ille explorator; quandoquidem oblatam humiliandi te occasio- nem non accipis. Alter se gessit, similem humiliandi se occasio- nem nactus Constantinus presbyter, qui in contemptoris amplexus advolavit, cumque aman- ter est exosculatus; dicens, ne minem hactenus veriora de se elocutum.

S. Gregor. dial.

5.
VVadingus.
Humilis
injurias
pro gem-
mis acci-
pit.

Beatum Juniperum (quem tanti faciebat S. Franciscus, ut fratribus suis diceret: Utinam de hujusmodi Juniperis integrum fil-

vam haberemus!) tacitus despi- cientia, & vituperiorum amor accendebat, ut cum ab aliquo af- ficeretur opprobriis, fimbrias pauperis lacernæ expanderet, di- ceretque: Amice projicias hic liberaliter, imple gremium lapi- dibus ictis pretiosis, imple ne ti- meas. ita approbia & injurias appellabat.

Dum in Lusitania S. Xaverius navigationem Indicam praestulatus, & interim saluti animalium procurandæ sedulè dat operam, & virtutum suarum odorem latè diffundit; quod inde plausum, & approbationem potius quam in- jurias & contemptum referret, graviter angebatur, dicens si in- fectionibus & opprobriis diu- tiis careret, videri sibi nequaquam Deo fideliter militare: hac una spe se consolans, fore, ut quod in Lusitania frustra quære- ret, brevi in Indiis copiolissime reperiret.

Eadem est ceterorum qui san- ctitate floruerunt sententia, adeò ut Abbas Pastor homini ad per- fectionem tendenti humilitatem æquè necessariam esse diceret, ac respirationem.

§. II.